R 5418

“நம் கரத்தில் உள்ளவைகளை தேவன் பயன்படுத்துதல்”

“GOD’S USE OF THINGS IN OUR HAND”

“மேலும் கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி, உன் கையில் இருப்பது என்ன ?” – யாத்திராகமம் 4:2.

தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கும் மாபெரும் மற்றும் கனமான ஊழியத்திற்காக மோசேயை அழைத்தார். இப்போது அவருக்கு எண்பது வயதாகிறது. எகிப்தின் அரசவையில் அவருடைய நீண்ட அனுபவம் அரசாங்கத்தினுடைய அலுவல்களைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ளச் செய்தது. அப்போஸ்தலர் 7:22ல் ஸ்தேவான்; “மோசே எகிப்தியருடைய சகல சாஸ்திரங்களிலும் கற்பிக்கப்பட்டு வாக்கிலும் செய்கையிலும் வல்லவனானான்” என்று நமக்குக் கூறுகிறார். அவர் எகிப்திய இராணுவசேனையின் ஒரு திறமிக்க தளபதியாகவும் இருந்தார் என பாரம்பரியம் கூறுகிறது.

எனினும், இழிவாக கருதப்பட்ட தேவனுடைய ஜனங்களுக்காக, உலக ஆதாயங்கள் அனைத்தையும் துறந்தார்(எபி11:24–26). “மோசே .. பார்வோனுடைய குமாரத்தியின் மகன் என என்னப்படுவதை வெறுத்து, அநித்தியமான பாவ சந்தோஷங்களை அநுபவிப்பதைப் பார்க்கிலும் தேவனுடைய ஜனங்களோடே துன்பத்தை அனுபவிப்பதையே தெரிந்துகொண்டு, இனிவரும் பலன்மேல் நோக்கமாயிருந்து, எகிப்திலுள்ள பொக்கிஷங்களிலும் கிறிஸ்துவினிமித்தம் வரும் நிந்தையை அதிக பாக்கியமென்று எண்ணினான். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிற இஸ்ரயேல் ஜனங்களோடேகூட துன்பங்களை அனுபவிக்கவே விரும்பினார், மேலும் இஸ்ரயேலருடைய பிதாக்களுக்கு பண்ணப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களில் பங்கடைய விரும்பினார்.

இஸ்ரயேல் ஜனங்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்கவேண்டி தேவனால் அழைக்கப்பட்ட தலைவர் கற்றறிந்த ஒருவராயிருக்கவேண்டும் என்பது எவ்வளவு பொருத்தமாயிருக்கிறது. மேலும் அம்மாதிரியான சூழ்நிலைகளில் இருந்த அந்த ஜனங்களுடைய தலைவராயிருப்பவர் எல்லா வகையிலும் தகுதி பெற்றவராயிருக்கவேண்டும் என்பதும் பொருத்தமானதாயிருக்கிறது. தன்னுடைய மாமனாகிய எத்திரோவின் மந்தையை மேய்ப்பதற்காக 40 வருடங்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்துதிரிந்ததன் மூலம், ஒவ்வொரு பாதை ஒவ்வொரு மலை, ஒவ்வொரு ஊற்று பற்றி முற்றிலும் தெரிந்துகொண்டவராயிருக்க முடிந்தது என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் நமக்கு இல்லை. தேவனுடைய வழிநடத்துதலின்படி கானானுக்கு இந்த வனாந்தரவழியாய் ஜனங்களை கூட்டிசெல்வதற்காக இஸ்ரயேலின் தலைவரானபின்பு, இந்த அனுபவம் பெரிதும் அவருக்கு உதவிகரமாயிருந்தது.

அனுபவமே சாந்தகுணத்தை போதிக்கிறது (Meekness taught by experience)

ஆனால் மீதியான் தேசத்தில் நாற்பது வருடகால அனுபவம் சாந்தகுணம் என்ற முக்கியமான பாடத்தை மோசேக்கு கற்றுத்தந்தது. அவர் தனிமையாக இருந்த அந்த நீண்டகாலப்பகுதி அவரை கூச்ச சுபாவமுள்ளவராக்கிற்று. எகிப்தின் ராஜ அரண்மனையுடனான அவருடைய தொடர்பை துண்டித்தவுடன், அவருடைய ஜனங்களை உடனடியாக விடுதலைசெய்ய முயற்சி மேற்கொண்டார். ஆனால் அவர்களோ அவருடைய சேவைகளை விரும்பவில்லை. மாறாக அவருடைய தலையிடுதலால் சீற்றங்கொண்டனர். ஆகவே தேவன் இப்போது இஸ்ரயேல் ஜனங்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கி கானான் தேசத்துக்கு அழைத்துச்செல்லும் மாபெரும் வேலைக்காக அனுப்பும்போது, தன்னுடைய திறமையின்மீது தன்னம்பிக்கையற்றவரானதோடு, பயமும் தயக்கமும் உள்ளவராக இருந்தார்.

கர்த்தராகிய ஆண்டவர் எரிகிற முட்செடியிலிருந்து மோசேக்கு தோன்றி, அவர் செய்யவேண்டிய வேலையை அவருக்குத் தந்ததுமன்றி, தேவனாகிய யேகோவா, தாம் நிச்சயமாக அவரோடு இருப்பேன் என உறுதியளித்தார். ஆனபோதிலும், மேற்கொள்ளவேண்டிய அப்பணியின் பரிமாணத்தை மோசே முறையாக உணர்ந்ததுடன், தான் அதற்கு போதுமானவராக இல்லை என்பதையும் உணர்ந்தார். மேலும் தான் அப்பணியை மேற்கொள்ள சக்திவாய்ந்தவராக இல்லை எனவும், எகிப்தின் அரசருடைய இருதயத்தை ஆட்கொள்வதற்கு தன்னைவிட வலிமையுள்ள வேறு யாராவது ஒருவர் அவ்வேலைக்கு தேவை எனவும் வலியுறுத்தினார். இஸ்ரயேல் ஜனங்களை அவர்களுடைய அடிமை வேலையிலிருந்து போகச்சொல்வது எகிப்தியருடைய நோக்கத்திற்கும் கொள்கைக்கும் முற்றிலும் எதிரானது என அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் கர்த்தரிடத்தில் கூறும்போது, “பார்வோனிடத்திற்கு செல்வதற்கும், இஸ்ரயேலின் பிள்ளைகளை எகிப்திலிருந்து கூட்டிவருவதற்கும் நான் எம்மாத்திரம் ?” என்றார். ஆனால்

அவரே அதற்கு பொறுப்பானவராகவும், அவ்விஷயத்தில் தாமே வழிநடத்துபவர் எனவும் தேவன் உறுதியளித்தார்.

"உன் கையில் இருப்பது என்ன ?"(What is that in thine hand)

தேவனுடைய அங்கீகரிப்பு மற்றும் வல்லமைக்கான சில செயல்விளக்கத்தினை மோசே மேலும் விரும்பினார். மேலும் தேவனே தம்மை அனுப்பியிருக்கிறார் என எவ்வாறு இஸ்ரயேல் ஜனங்களுக்கு அறியச்செய்வது என வினவினார். ஏனெனில் அவர்கள் தம்மை நம்ப மாட்டார்கள் என கூறினார். பின்பு தேவன்,"உன் கையில் இருப்பது என்ன ?" என கேட்கும்போது, "ஒரு கோல்" என மோசே பதிலுரைத்தார். மேலும் தேவன் அவரை நோக்கி, "உன் கோலை தரையில் போடு" என்றார். மோசே அதை தரையில் போட்டபோது அது சர்ப்பமாயிற்று. அதைக்கண்டு மோசே அதைவிட்டு விலகிப்போனார். தன்னுடைய கையில் இருப்பது என்ன என்பதை குறிப்பாக கவனிக்கத் தவறியிருப்பாரானால், இதற்கு முன்பு அது சர்ப்பமாக இருந்திருக்கும் என நினைத்திருப்பார். ஆனால் அவர் அதை உற்று நோக்கியபோது, தாம் கீழே போட்ட கோலே சர்ப்பமாக மாறியது என்று உறுதியாய் அறிந்திருந்தார். பின்பு தேவன் சர்ப்பத்தின் வாலைப்பிடித்து எடுக்கச்சொன்னபோது, மோசே அவ்வாறுசெய்ய, அது மீண்டும் கோலானது.

நமக்கான பாடம் (The Lesson for us)

இதன் மூலம் நாம் எடுக்கவேண்டிய பாடம் என்னவெனில்,கர்த்தர் நம்மை ஏதாவதொரு ஊழியத்திற்கு அனுப்புவாரானால், நாம் உலகத்தை வென்றுவிடலாம் என்கிற எண்ணம் உடையவர்களாயிராமல், நம்முடைய குறைவை உணர்ந்தவர்களாகவும், மேலும் அவ்வேலைக்கு நாம் முற்றிலும் போதுமானவர்களல்ல என்கிற முறையான எண்ணம் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். தேவனுடைய உதவும் கிருபையின்றி நம்மால் எதையும் நிறைவேற்றமுடியாது எனவும் உணர்ந்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். அவரே நம்மை அனுப்பினார் என்பதில் உறுதியாக நாம் இருப்பதோடு, நம் ஊழியமானது நம்முடைய சொந்த முட்டாள்தனமான எண்ணத்தினாலானது அல்ல என்பதிலும் உறுதியாயிருக்கவேண்டும். இந்த முழு ஏற்பாட்டிற்கும் கர்த்தரே பின்னிருந்து இயக்குகிறார் எனவும் உறுதியாயிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது நாம் அவரில் முழு நம்பிக்கை வைத்திருப்போம். "என்னால் எந்தவொரு காரியமும் செய்யமுடியாது" என்று மோசே கூறினதுபோன்ற உணர்வையே நாமும் அடையவேண்டும். ஆனால் தேவ ஊழியம் செய்ய நாம் விரும்பினால், ஒரு தாலந்தோ அல்லது மற்றொரு தாலந்தோ என்ன உள்ளது என நம்முடைய கரங்களில் உள்ளதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். தேவன் தம்முடைய மகிமைக்காக நம்முடைய மிகவும் எளிமையான தாலந்தையும் பயன்படுத்துவதில் மிக்க ஞானமுள்ளவராயிருக்கிறார். தற்சமயம் நம் கரங்களில் உள்ளதை நாம் பயன்படுத்தவேண்டும் என தேவன் விரும்புகிறார். ஒருவேளை நாமேகூட அவற்றை கவனிக்க தவறியிருக்கலாம். நம் வாழ்க்கையானது எளிமையானதாககூட இருக்கலாம், அது ஒரு காரியமல்ல. தேவனால் நம்மை பயன்படுத்தமுடியும். அதைப் பயன்படுத்தும்போது கிடைக்கும் அனுபவங்கள்மூலம் தேவையான பாடங்களையும் தருகிறார்.

தேவன் மோசேயோடு வைத்த தொடர்புகளில் நமக்கான மற்றுமொரு பாடமென்னவெனில், நம் கரங்களில் உள்ள, நமக்கு மிகவும் நெருக்கமானவைகளை, தேவன் தம்முடைய வல்லமையினால் சகலத்தையும் நம்முடைய நன்மைக்கேதுவாக்கவில்லையெனில், அவை நம்மை காயப்படுத்தும். நாம் ஊழியம்செய்யும் ஆவியைப் பெற்றிருப்போமானால், தேவன் நமக்கு தூரமானவைகளையல்ல, நம் கரங்களில் உள்ளதையே பயன்படுத்துவார்.தம்மில் அன்புகூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக ஆக்கும்படியாக, தீமையின்மீதும் தெய்வீக வல்லமை இருக்கிறது. அதிகதிகமான பாடங்களை இவைகளின்மூலம் நாம் கற்றறிகிறோம். ஆக, நாம் ஊழியஞ் செய்வோமானால் நம்மிடம் உள்ளவைகளை நாம் கவனித்து, எவற்றை பயன்படுத்தலாம் என உற்று நோக்கவேண்டும்.

கொஞ்சத்தில் உண்மையுள்ளவன் மிகுதியிலும் உண்மையுள்ளவன் (Faithful in least - Faithful in much)

பெரும்பான்மையான மேன்மக்கள் ஆயிரக்கணக்கான பாஷைகளில் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்புகின்றனர். ஒருவேளை ஆயிரம் மொழிகள் தெரிந்திருந்தால், அவை எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தி பாடமுடியும் என உறுதியாயிருப்பர். நாம் பெற்றிருக்கிற ஒன்றை உண்மையாக பயன்படுத்தாவிட்டால், ஆயிரம் பாஷைகளை நாம் பயன்படுத்த எவ்வாறு அறிவோம் ? "கொஞ்சத்தில் உண்மையுள்ளவன் அநேகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாயிருப்பான்".

அநேக ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் முன்னிலையில் பேசவே விரும்புவர். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கானோர் மத்தியில் பேசமுடியவில்லையெனினும், ஒருவரிடம் பேசுவது அதைவிட அவசியமானது. பத்து இலட்சம் டாலர்கள்

என்னிடத்தில் இருந்தால் அதை கர்த்தருக்கு தந்துவிடுவேன் என சிலர் கூறுவர். ஆனால் ஏற்கனவே தங்களிடத்தில் உள்ள சிறுதொகையை தருவதற்குக்கூட மனமில்லாதவர்களுக்கு, கர்த்தர் அதிக தொகையை தரும்அளவுக்கு வாய்ப்பளிக்க மாட்டார். “உள்ளவனெவனோ (தாலந்துகளைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம்) அவனுக்கு கொடுக்கப்படும்.... இல்லாதவனிடத்திலிருந்து(தன் தாலந்தை புறக்கணிப்பவன்) உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளளப்படும்” – மத்தேயு 25:29.

ஆகவே, நம்முடைய கரங்களில் உள்ளதை நாம் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது மோசேயின் அனுபவங்கள்மூலம் நாம் கற்கும் பாடமாகத் தோன்றுகிறது. இதே பாடம் வேறொரு வகையில் போதிக்கப்படலாம். தீர்க்கதரிசி எலிசாவிடம், ஏழைவிதவை உதவிகேட்ட சம்பவமே அது. அவள் வறுமையில் இருந்ததுடன், கடன் கொடுத்தவர்கள் அவளுடைய கடனுக்காக இரண்டு குமாரரையும் அடிமைகளாக்கிக்கொள்ள வந்தனர். “வீட்டில் உன்னிடத்தில் என்ன இருக்கிறது சொல்” என எலிசா கேட்டார். “ஒரு குடம் எண்ணெய் அல்லாமல் உமது அடியாளுடைய வீட்டில் ஒன்றும் இல்லை” என்றாள். பின் அந்த தீர்க்கதரிசி அவளிடம், அயல்வீட்டார் எல்லாரிடத்திலும் அநேகம் காலிப் பாத்திரங்களைக் கேட்டு வாங்கிவரும்படி கூறினார், கொஞ்ச பாத்திரங்களல்ல. பின் அந்த பாத்திரங்களெல்லாவற்றிலும் எண்ணெய் நிரம்பி வழிந்தது. அந்த ஸ்திரீ அவ்வாறு செய்தபின்பு, அதை விற்று தன் கடனை அடைத்துக்கொள்ளச் சொன்னார். அவளிடத்திலிருந்ததை வைத்து கர்த்தர் பயன்படுத்தினார்.

இதே வகையில் ஆயிரமானவர்களை போஷித்த கர்த்தருடைய அற்புதத்தில், “உங்களிடத்தில் என்ன இருக்கிறது ?” என்று கேட்டார். பட்டணத்துக்கு எவ்வளவுதொலைவு செல்லவேண்டும் ? என்று கேட்கவில்லை. மேலும் பாரத்தை சுமக்கும் வண்டிகளில் பட்டணத்துக்குச்சென்று அப்பமும் இறைச்சியும் வாங்கி வர அப்போஸ்தலரிடம் கூறவுமில்லை. பதிலாக, உங்களிடத்திலுள்ளதை பயன்படுத்துங்கள் என்றார். அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு சிறு மீன்களையும் ஆசீர்வதித்து, ஐயாயிரம்பேருக்கு அபரிதமாக போஷித்தார். அவர்களுக்கு வேண்டியமட்டும் உண்ணக்கொடுத்து திருப்தியடைந்தபின்பு, மீதியானவற்றை சீஷர்கள் பன்னிரெண்டு கூடைகளில் நிரப்பினர்(யோவா 6:5–13). ஆகவே நம்முடைய எல்லா தாலந்துகளையும் வாய்ப்புக்களையும் பயன்படுத்தவேண்டும். நம்மிடம் உள்ளதை நாம் பயன்படுத்தி, அதன்மூலம் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக கர்த்தர் நோக்குகிறார். நம் சிலாக்கியங்களை செயல்படுத்துவதில் அதிக உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கும் பட்சத்தில், அவரிடமிருந்து பெறும்ஆசீர்வாதங்கள் பெரியவைகளாக இருக்கும்.

மோசேயின் அனுபவங்கள் மாதிரி எடுத்துக்காட்டு(Moses experiences typical)

நாம் மேற்குறிப்பிட்டுள்ள பாடங்களுடன், மோசேயின் அனுபவங்களிலும் இஸ்ரயேலருடைய விடுதலையிலும் இன்னும் கூடுதலான முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என நாம் நம்புகிறோம். இவைகளில் சிலவற்றை நம் நாளின் நிலைமைகளுக்கு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நாம் காணவேண்டும். தெய்வீக அறிவுரையின்படியே மோசே செயல்பட்டார். இஸ்ரயேலருக்கான மோசேயின் நிழலான இந்த ஊழியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட அநேகக் காரியங்கள், தீமையின் வல்லமையிலிருந்து தேவனுடைய ஜனங்கள் விடுதலையடைவதோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. பார்வோன் சாத்தானுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறார். சாத்தானுடைய வல்லமையிலிருந்து அனைவரையும் விடுதலையாக்கும் தேவனுடைய நோக்கமுடைய, மோசேயின் அந்த நாட்களுக்கு ஒத்த நாட்களில் நாம் வாழ்கிறோம். இயேசுவும் சபையும் யேகோவா தேவனின் பிரதிநிதிகளாக, மோசேயின் ஊழியமாகிய விடுதலையின் ஊழியத்தைச் செய்வர். விடுதலையாக்கும் இப்பணி, தேவனிடத்திலிருந்து செயல்படுத்தும் அதிகாரம்பெற்ற மேசியாவுக்குரியது.

கோல் – அதிகாரத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. லேவி கோத்திரத்தின் தலையாக ஆரோன் இருக்கவேண்டும் என கர்த்தர் அறிவுறுத்துவது இதை தெளிவாக விளக்குகிறது. இஸ்ரயேல் ஜனங்களுக்குள் முறுமுறுப்புகள் இருந்தபோது, பன்னிரெண்டு கோத்திரங்களின் பிரதானிகளிடம் அவரவருடைய கோல்களை எடுத்து, அவைகளின்மேல் அவரவருடைய பெயர்களை எழுதி, அதை ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு அனுப்பும்படி மோசேயின் மூலமாக தேவன் அறிவுறுத்தினார் – எண்17:1–9. மற்றவர்களுடைய கோல்களுடன் ஆரோனுடைய கோலும் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தினுள் போக வேண்டியதாயிருந்தது. ஏனெனில் அக்கோல் அவருடைய பிதாக்களுடையதாயிருந்தது. மேலும் காலையில் அந்தக் கோல்களை அவர்கள் பார்த்தபோது, ஆரோனுடைய கோல் துளிர்த்து, பூப்பூத்து, வாதுமைப் பழங்களைத் தரக்கூடியதாயிருந்தது.

இதன்மூலம் கோலானது, பொதுவாக அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறதை நாம் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. அவ்வகையில் அக்கோலானது தெய்வீக வல்லமை மற்றும்

ஆளுகையை குறிக்கும் விசேஷமான வெளிப்படுத்தலாயிருக்கிறதாக தோன்றுகிறது. மோசேயின் அனுபவங்கள் நிஜமானவைகளின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது என நாம் அதிக முற்போக்காக பேசமுடியாது. ஆனால் ஒரு வகையிலோ அல்லது வேறு வகையிலோ தேவனுடைய வல்லமையானது தீமையாகத் தோன்றுகிறது என நாம் நினைக்கலாம். ஏனெனில் சர்ப்பம் தீமையைக் குறிக்கிறது. தீமையானது கடந்த 6000 வருடகாலமாக வெற்றிபெற்றதுபோல் தோன்றுகிறது. பார்வோனுடைய சமூகத்திற்கு மோசேயும் ஆரோனும் சென்றபோது, மோசேயின்கோல் அங்கேயும் சர்ப்பமானது. மந்திரவாதிகளும் தங்களுடைய கோல்களை போட்டபோது அவைகளும் சர்ப்பமாயின. ஆனாலும் மோசேயின் கோலானது மந்திரவாதிகளின் கோல்கள் அனைத்தையும் விழுங்கிப்போட்டது.

அதிகாரத்தின் கோலை மீண்டும் எடுத்தல் (Resuming the rod of power)

எவற்றை இக்காரியங்கள் அடையாளப்படுத்துகிறது என நாம் அறிந்துகொள்ள மிகவும் ஆவலாயிருக்கிறோம், அதாவது, தேவன் எவ்வாறு இவ்வுலகை சாத்தானின் ஆளுகையின் கீழாக, கொஞ்சகாலம் வெற்றியடைய அனுமதித்திருக்கிறார் என அறிய விரும்புகிறோம். ஒரு மகா உபத்திரவக்காலத்தை அனுமதிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு தெய்வீக அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும் கீழே போடவேண்டியிருக்கிறது.

இந்நிலைமையே தற்காலத்தில் உள்ளது என நாம் நினைக்கிறோம். ஜனங்கள் தேவன்மேல் உள்ள நம்பிக்கையை இழக்கின்றனர். தேவனே இல்லாததுபோல் இக்காலத்தில் நினைக்கின்றனர். உயர் தர்க்க சாஸ்திரங்களும்(Higher criticism) பரிணாமக் கொள்கையும் சேர்ந்து, தேவன் ஒருவர் இல்லை எனவும் இயற்கையே கடவுளாக(Nature-god) உள்ளது என்ற எண்ணத்தை மனுக்குலத்திற்கு தருகிறது. இவ்வாறு இரக்கமற்ற, தனி நபரில்லாத இயற்கை கடவுளே உண்டு என்ற கருத்தை மனுக்குலம் பெறும்போது, நீதியும் அன்பும் நிறைந்த ஜீவனுள்ள தேவனைப்பற்றிய எண்ணங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிடுகிறது. “தேவனுக்குப் பயப்படுகிற பயம் அவர்கள் கண்களில் இல்லை” என வேதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே நாம் ஒரு மகா உபத்திரவக் காலத்தை எதிர்நோக்கலாம், அதுசமயம், தேவனுடைய வல்லமையானது தீமையின் அதிகாரமாக வெளிப்படுவதுபோல் மேலும் தோன்றும். சிறிதுகாலத்துக்குப்பின்பு, அதிகாரத்தின் கோலை மீண்டும் எடுப்பது, தெய்வீக அதிகாரம் தொடர்வதாக இருக்கும்.

————————————